

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

Uitspraak op het hoger beroep van:

**W. Nass, wonend te Eindhoven,
appellant,**

**tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Hertogenbosch van 25 mei 2010 in
zaak nr. 09/2030 in het geding tussen:**

Nass

en

**de Nederlandse Orde van Advocaten (lees: de Bezwaarcommissie Audit
Advocatuur en hierna: de commissie).**

1. Procesverloop

Aan Nass is ten behoeve van zijn advocatenkantoor een auditverslag met verbeterpunten, gedateerd 25 september 2007, verstrekt door mr. J.A.C. van Eetten, auditor.

Bij het zogenoemd "bindend advies", uitgesproken op 24 juni 2008 en getekend op 5 september 2008, heeft de commissie het door Nass daartegen gemaakte bezwaar, behoudens voor zover gericht tegen één onderdeel van de audit, ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 25 mei 2010, verzonden op 2 juni 2010, heeft de rechtbank het door Nass daartegen ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft Nass bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 13 juli 2010, hoger beroep ingesteld.

De Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 november 2010, waar Nass in persoon en de commissie, vertegenwoordigd door mr. M.E. Veenboer, werkzaam bij het Bureau van de Nederlandse Orde van Advocaten, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Nass is advocaat en wil rechtsbijstand verlenen in de zin van de Wet op de Rechtsbijstand. Hij dient zich daartoe in te schrijven bij de raad voor rechtsbijstand en daaraan is onder meer de voorwaarde verbonden dat hij een auditverklaring overlegt. Om hieraan te voldoen heeft op verzoek van Nass een audit plaatsgevonden. Nass heeft bezwaar gemaakt tegen de bevindingen van de auditor, zoals neergelegd in het auditverslag van 25 september 2007, en meent dat aan hem een auditverklaring dient te worden afgegeven.

2.2. De rechtbank heeft het beroep van Nass niet-ontvankelijk verklaard omdat hij geen belang heeft bij een beoordeling van zijn beroep. Daarbij heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat inmiddels aan Nass een auditverklaring is afgegeven die geldig is tot 25 september 2010 en dat de eis om een auditverklaring over te leggen vanaf 2010 niet meer wordt gesteld. Dat Nass een verzoek om schadevergoeding overweegt, is naar het oordeel van de rechtbank een dusdanige onzekere toekomstige gebeurtenis dat hierin geen belang kan worden gezien voor de ontvankelijkheid van het beroep.

2.3. Het betoog van Nass, dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat hij geen belang meer heeft bij de beoordeling van zijn beroep, slaagt. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, is in de door Nass

gestelde schade, te weten de kosten die hij heeft gemaakt voor de heraudit, een belang gelegen bij een beoordeling van zijn beroep. Daarvoor is niet nodig dat hij reeds een verzoek om schadevergoeding heeft ingediend.

2.4. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt met betrekking tot het beroep van Nass tegen het "bindend advies" van de commissie van 24 juni 2008 als volgt overwogen.

2.5. De Nederlandse Orde van Advocaten is een krachtens publiekrecht ingestelde rechtspersoon als bedoeld in artikel 134 van de Grondwet. Voor de vraag of de commissie kan worden beschouwd als een orgaan daarvan, is blijkens de memorie van antwoord op artikel 1:1, aanhef en onder a, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) de aanwezigheid van een publiekrechtelijke grondslag bepalend (Kamerstukken II, 1990/91, 21 221, nr. 5, p. 32 en 33). De Advocatenwet bevat geen grondslag voor de instelling van de commissie. De grondslag vloeit voort uit de tussen Nass en de auditor gesloten audit-overeenkomst. Deze audit-overeenkomst verwijst naar het bij die overeenkomst gevoegde Reglement Bezwaarcommissie Audit Advocatuur, ingevolge welk reglement de commissie uitspraak doet over bezwaren van het desbetreffende advocatenkantoor tegen het niet verstrekken van een auditverklaring of het verstrekken van een auditverklaring onder voorwaarden. Derhalve bevat het reglement evenmin een publiekrechtelijke grondslag voor de commissie. Gelet op het voorgaande is de commissie niet krachtens publiekrecht ingesteld en kan zij derhalve niet worden aangemerkt als een bestuursorgaan in de zin van artikel 1:1, aanhef en onder a, van de Awb. De commissie is ook niet aan te merken als een bestuursorgaan in de zin van artikel 1:1, aanhef en onder b, van de Awb. Zij beslist bij wege van door haarzelf als "bindend advies" aangemerkte uitspraak over tussen partijen gerezen geschillen ter zake van de tenuitvoerlegging van een civielrechtelijke overeenkomst, en oefent daarmee geen openbaar gezag uit. De Afdeling wijs er ten overvloede op dat men niet verplicht is de audit te laten uitvoeren door het door de Orde opgezette systeem van kwaliteitsborging, en het ook mogelijk is om zich volgens ISO-normen te laten certificeren. Hieruit volgt dat het "bindend advies" van de commissie van 24 juni 2008 niet een besluit is in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb waartegen de mogelijkheid van beroep openstaat. De rechtbank had zich derhalve onbevoegd moeten verklaren van het door Nass tegen dat advies ingestelde beroep kennis te nemen. Met het oog op artikel 8:71 van de Awb stelt de Afdeling vast dat Nass ter zake van het onderhavige geschil uitsluitend een vordering bij de burgerlijke rechter kan indienen.

2.6. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling de rechtbank alsnog onbevoegd verklaren kennis te nemen van het door Nass ingestelde beroep tegen het "bindend advies" van de commissie van 24 juni 2008.

2.7. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

2.8. Een redelijke toepassing van artikel 54, eerste lid, van de Wet op de Raad van State brengt met zich dat het griffierecht door de secretaris van de Raad van State aan Nass wordt terugbetaald.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Hertogenbosch van 25 mei 2010 in zaak nr. 09/2030;
- III. verklaart de rechtbank onbevoegd om van het bij haar ingestelde beroep kennis te nemen;
- IV. bepaalt dat de secretaris van de Raad van State aan W. Nass het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 224,00 (zegge: tweehonderdvierentwintig euro) voor de behandeling van het hoger beroep terugbetaalt.

Aldus vastgesteld door mr. D.A.C. Slump, voorzitter, en mr. C.W. Mouton en mr. B.P. Vermeulen, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.M. van Meurs-Heuvel, ambtenaar van staat.

w.g. Slump
voorzitter

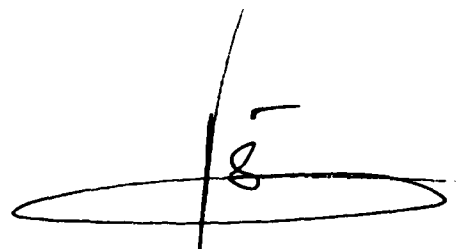
w.g. Van Meurs-Heuvel
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 januari 2011

47-609.

Verzonden: 12 januari 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-HERTOGENBOSCH

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 09/2030

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 25 mei 2010.

inzake

**mr. W. Nass,
te Eindhoven,
eiser,**

tegen

**de Nederlandse Orde van Advocaten,
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigd mr. M.E. Veenboer, werkzaam bij verweerder.**

Procesverloop

Op 25 september 2007 heeft een audit plaatsgehad op het kantoor van eiser. Hiervan is een auditverslag opgemaakt, dat is geparafeerd op 12 oktober 2007. Als oordeel is gegeven 'heraudit'.

Hiertegen heeft eiser bezwaar gemaakt bij de door verweerder ingestelde Bezwaarcommissie Audit Advocatuur (hierna: bezwaarcommissie).

Bij bindend advies van de bezwaarcommissie, uitgesproken op 24 juni 2008 en ondertekend op 8 september 2008, is het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Hiertegen heeft eiser beroep ingesteld.

De zaak is behandeld ter zitting van 22 april 2010, waar eiser in persoon en verweerder bij gemachtigde is verschenen.

Overwegingen

1. De rechtbank gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden.

2. Eiser is advocaat en wil rechtsbijstand verlenen in de zin van de Wet op de rechtsbijstand (hierna: Wrb). Uitgangspunt van deze wet is dat advocaten die dergelijke rechtsbijstand willen verlenen, zich daartoe bij de raden voor rechtsbijstand inschrijven. Ingevolge artikel 14 van de Wrb kunnen door de raden aan de inschrijving voorwaarden worden verbonden, die ingevolge artikel 15 van die wet betrekking hebben op het jaarlijks aantal toevoegingen, specifieke deskundigheidseisen, kantoororganisatie en verslaglegging. Ingevolge artikel 2, eerste lid, van de krachtens voormelde bepalingen vastgestelde Inschrijvingsvoorwaarden

advocatuur 2008 dient de advocaat een auditverklaring over te leggen die in het jaar 2008 geldig is.

3. Met onderhavige procedure beoogt eiser afgifte van een dergelijke auditverklaring.
4. De rechtbank zal allereerst de vraag beantwoorden of eiser een procesbelang heeft bij een beoordeling van het door hem ingestelde beroep.

Bij een beoordeling van dat beroep heeft hij slechts voldoende belang, indien dit tot een gunstiger resultaat zou kunnen leiden. Daarvan is geen sprake. Vaststaat dat op 20 november 2008 een heraudit van het kantoor van eiser heeft plaatsgehad en dat deze heeft geresulteerd in de afgifte van een auditverklaring, geldig tot 25 september 2010. Voorts staat vast dat de Inschrijvingsvoorwaarden 2010 niet meer de eis stellen dat een auditverklaring moet worden overgelegd.

Voor zover eiser betoogt dat zijn procesbelang ligt in een mogelijk verzoek om schadevergoeding (bestaande uit de door hem gemaakte kosten van de heraudit) aan verweerder, is de rechtbank van oordeel dat het hier gaat om een dusdanig onzekere toekomstige gebeurtenis dat hierin geen belang kan worden gezien voor de ontvankelijkheid van het beroep. Evenmin kan een dergelijk belang worden gezien in de omstandigheden dat eiser zich voor het verkrijgen van de aan hem verleende auditverklaring zou hebben moeten laten uitschrijven bij de geschillencommissie advocatuur en dat uit het auditverslag zou voortvloeien dat hij geen werkzaamheden meer zou mogen verrichten ten behoeve van voormalige wederpartijen van voormalige cliënten, aangezien, wat daar ook van zij, zoals hiervoor overwogen, het overleggen van een auditverklaring thans niet meer wordt vereist.

Ter voorlichting aan partijen merkt de rechtbank op dat zij uitdrukkelijk in het midden laat of de (weigering van een) auditverklaring een besluit is in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

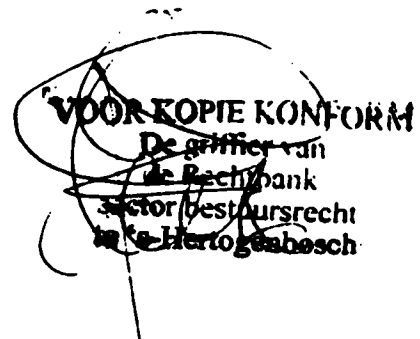
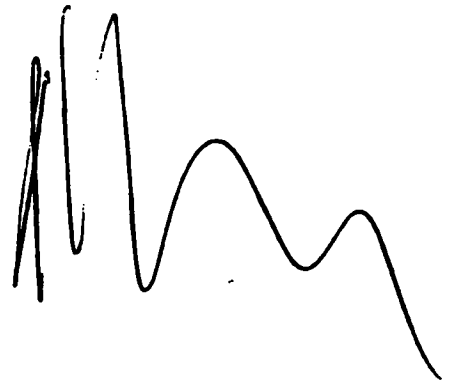
Uit het vorenstaande volgt dat het beroep niet-ontvankelijk moet worden verklaard.

5. De rechtbank ziet geen aanleiding één der partijen te veroordelen in de proceskosten dan wel verweerder op te dragen het griffierecht te vergoeden.
6. Beslist wordt als volgt.

Beslissing
De rechtbank,

- verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus gedaan door mr. A. Venekamp als rechter in tegenwoordigheid van M.L. van Veen als griffier en in het openbaar uitgesproken op 25 mei 2010.

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te 't Hertogenbosch

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Afschriften verzonden:

02 JUNI 2010